

عنوان مقاله:

بررسی و تحلیل کهن الگوی «سایه» در غزلیات شمس و رمزهای مولانا درباره آن

محل انتشار:

نهمین همایش ملی متن پژوهی ادبی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

یداله طالشی - استادیار زبان و ادبیات فارسی، واحد اسلامشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، اسلامشهر، ایران

محمدجواد سام خانیانی - دانش آموخته دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه گیلان

معصومه محمدنژاد - گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد اسلامشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، اسلامشهر، ایران

خلاصه مقاله:

نقد کهن الگویی یکی از محورهای بنیادین مطالعات ادبی امروز به حساب می آید، این نوع نقد که از متفرعات نقد روانشناسی است، بر پایه اندیشه روانپزشک سویسی، کارل گوستاو یونگ تکوین یافته، و با بررسی متون کهن از دیدگاه نظریه پردازان امروزی، موجبات پویایی آن را فراهم آورده است. به طور کلی، آثار ادبی و هنری بستر مناسبی برای تجلی کهن الگوها هستند، در این میان، میتوان از اشعار مولوی، به عنوان نمونه آشکاری از کهن الگوها به خصوص سایه یاد کرد، که به شعر او جلوه ای دیگرگونه بخشیده است. پژوهش حاضر بر آن است، غزلیات شمس را به عنوان پیکره داده های پژوهش به روش توصیفی تحلیلی و با رویکرد روانشناسی یونگ مورد مطالعه قرار دهد؛ تا بدین وسیله تطابق و تناسب بین آرای مولوی و یونگ را به نمایش بگذارد. یافته های تحقیق نشان میدهد که آنچه یونگ در باب کهن الگوها به ویژه سایه و بحث از نماد مطرح کرده با آنچه مولانا در غزلیات خویش از آن سخن گفته همسانی دارد، به طوری که میتوان گفت اگر یونگ به اشعار مولانا دسترسی داشت قطعاً خیلی پیش ازین به بسیاری از مبهمات ذهنی اش پاسخ داده میشد.

کلمات کلیدی:

کهن الگو، نماد، سایه، یونگ، مولوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1245509>

